

Sant Joan les Fonts en miniatura

La família d'Isidre Compte cedeix al municipi les reproduccions d'edificis de l'artesa

Isidre Compte, al costat de l'església en miniatura.

La col·lecció de peces de l'artesa Isidre Compte (1931-2014) ha estat donada pels seus fills, Jesús i Dora, a l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts. Isidre Compte va dedicar els darrers 20 anys de la seva vida a reproduir els principals edificis del seu poble amb les pedretes que trobava en les passejades. L'Ajuntament exposa la col·lecció a l'espai Can Cantra. Es tracta d'un local creat perquè els artesans del poble hi puguin mostrar les seves col·leccions

Oveït del mateix somriure, tant si el dia era clar com gris, l'Isidre Compte (1931-2014) passejava franquesa i cordialitat pels carrers de Sant Joan les Fonts. Ningú pensava que tingués una dèria més enllà de la d'anar amunt i avall i fer millor el dia a dia als vianants. El 2008, els seus veïns van quedar sorpresos del que feia quan no conversava amb ells. L'Isidre havia convertit en miniatures tots els edificis de les caminades compartides. Uns passejos curts i centrals, perquè la salut no el deixava anar més enllà.

L'Ajuntament, un edifici elevat el 1927 per fer d'escola i transformat en casa de la vila el 1988, no destaca per la seva arquitectura, però allà el teníem amb les lletres, les baranes, els esgraons i la caixa d'escala rodona i envidriada.

El pont medieval, fet amb còdols de riu, i l'església parroquial, elevada amb les pedres volcàniques que els pagesos treien dels camps. El monestir benedictí pujat amb la pedra vermella arrencada de la muntanya i l'estada Juvinyà del color gris del basalt i el negre de les pedres volcàniques amb els murs amples i les finestres festejadores de l'edat mitjana.

Els itineraris de l'Isidre Compte estaven reduïts en miniatures damunt de l'espai can Cantra, reservat a les exposicions dels artesans. Les reproduccions estaven fetes de pedra en pedra, de la manera que van ser creats els originals: l'església, el pont, l'estada i el monestir

L'Isidre havia recollit les pedres que trobava en el camí. Una per una i després les havia posades en els llocs adients.

Segons ell mateix va explicar, primer va provar de treballar amb agulles d'estendre la roba, després amb escuradents i al final va descobrir que de la millor manera que li quedaven els edificis era amb pedretes.

Sense escales, ni plànols, només amb una base de fusta, va elevar parets, va disposar els arcs de les portes, va formar les finestres estretes i va enrodonir la rosassa de l'església parroquial i li va posar vitralls i campanes. Va fer l'arcada grossa del pont i les quatre més petites. Amb la mateixa il·lusió que els mestres llombards, l'Isidre va formar els absis del monestir benedictí.

Mentre plovia a fora o el sol escalfava massa per passejar, ell pujava murs, posava creus i penjava vitralls i ho feia amb el material que trobava al terra. A cada peça hi va dedicar entre 200 i 400 hores, segons el volum de l'edifici. Quan acabava la feina sortia a fora, mirava a un costat i a l'altre i es dirigia decidit i somrient a un lloc. Els vianants el veien caminar amb les dificultats dels seus mals. Avançava amb l'esguard fix i amb la idea d'observar els elements que l'envoltaven per reproduir-los al garatge. Els seus fills Dora i Jesús han donat les miniatures a l'Ajuntament, que les exposarà a can Cantra de manera permanent.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2016/11/08/sant-joan-fonts-miniatura/813573.html?utm_source=rss